

بتوانند با نقد و تحلیل شرایط جامعه را در جهت رشد و شکوفایی هدایت کنند. در ایران از مشروطیت تا کنون همواره مطبوعات دچار فراز و فرودهای زیادی شده و روزنامه نگاران همواره با مشکلات فراوانی دست و پنجه نرم کرده و هزینه های زیادی هم پرداخته اند. در دوران اصلاحات شرایط مناسب تری بود و در حقیقت بهار مطبوعات در آن دوران بود. هر چند این دوره چندان پایدار نماند، اما مطبوعات دیگر به گذشته باز نگشتند. تحولات سیاسی اجتماعی کشور را در مسیری قرار دادند که ناگزیر به ادامه راه شدند. مطبوعات ما باید به طرح دیدگاه های مختلف در جامعه بیاندیشند. باید با طرح مسائل ملی، منطقه ای و محلی مشکلات و راه حل ها را به مسئولان ارائه نمایند. باید برای فردای جامعه و کشور اندیشه کرد، جامعه ای که با هویت جمعی یک ملت معنا پیدا کند. مسئولان ما باید بپذیرند که صداهای مختلف در کشور وجود دارند و نمی توان وجود آنها را انکار کرد و قابل حذف شدن نیستند. عقاید آنها و برنامه هایشان در جامعه ریشه دارد و فارغ از اراده آنها به حیاتشان ادامه می دهند. مطبوعات باید در جهت شنیدن همه عقاید تلاش نمایند. امروز بزرگترین رسالت روزنامه نگاران این است که در جهت رضایت مردم و شنیدن صدای مردم و دفاع از حقوق آنها حرکت کنند. زمانی که مردم اثرات زندگی خود را در مطبوعات مشاهده نکنند از آنها رویگردان می شوند. امروز توان روزنامه نگاری حرفه ای از جامعه مطبوعات ما رخت بر بسته و گوئی که با فقر محتوا روبرو هستیم. این امر نه به گذشته درخشان مطبوعات مربوط است و نه به گسترش فضای مجازی، بلکه به خاطر عدم حضور نیروهای متخصص و کارآمد و برنامه ریز مربوط است. جای تحلیل و گزارش در نشریات ما به خوبی مشهود است. نشریات ما اگر بتوانند اندیشه ای نو و متناسب با شرایط جامعه را طرح کنند مخاطبان خود را خواهند یافت و هرگز از بین نمی روند. هر روزنامه می تواند به جامعه آگاهی بدهد و این آگاهی دادن می تواند فرهنگی، سیاسی، اجتماعی و اقتصادی باشد. مسئولان حکومتی ما باید این حقیقت را درک کنند همانطور که جامعه بی سلاح در معرض تهدید است، جامعه با رسانه کم اعتماد هم در معرض تهدید است. جامعه ای که خبرهای اصلی خود را از خارج تامین کند نا امن است. جامعه ای که نتواند به خبرهایش در سرعت و دقت توجه کند نا امن است. امروز متأسفانه مرجعیت خبرهای حرفه ای در معرض هجوم رسانه های غیر حرفه ای است. ما به رسانه های مولد احتیاج داریم نه رسانه هایی که نماد روابط عمومی ها باشند. رسانه های ما باید محل صلح، گفتگو و مدارا باشند نه محلی برای پرخاشگری و تولید نفرت. نقد رسانه باید بر اساس قانون، منطق و اخلاق باشد. رسانه های ما

باید در جهت گسترش ادب فارسی و فرهنگ هنری ایرانی اسلامی تلاش نمایند. مسئولان ما نباید از رسانه ها دوری کنند. ممکن است مطلبی را بنویسند که شما نپسندید، اما باید نقد را تحمل کنید.

البته نقد و تحلیل مسائل با توهین و هتاک به افراد تفاوت دارد که روزنامه نگاران به آن توجه دارند. رسانه های ما محل تولید و بسط اخلاق، معنویت، عقلانیت و محبت است نه کشتزار خشونت و نفرت. رسانه محل بیان حقایق جامعه و حرکت در مسیر انسجام ملی و دفاع از حقوق ملت است. اگر مسئولی نتواند نقد رسانه ها را تحمل کند قطعاً راه را اشتباه رفته و در این راه منافع کشور را به هدر داده است. هنر مطبوعات و روزنامه نگاران این است که در زمان مناسب زنگ های خطر را به صدا در آورده تا مسیرهای اشتباه موجود در جامعه اصلاح شود. رسانه ها باید مرجعیت سیاسی و اجتماعی جامعه باشند. به همین دلیل باید امنیت شغلی روزنامه نگاران تامین شود. همه ارکان حکومت اعم از قوای سه گانه و مسئولان امنیتی و انتظامی موظفند تا امنیت شغلی روزنامه نگاران را فراهم کنند. ما امروز به روزنامه نگاران شجاع، آگاه، با اخلاق و عاقل نیازمندیم. اخلاق حرفه ای و مسئولیت اجتماعی باید در مطبوعات نهادینه شود. دولت و مجلس هر چه زودتر قانون مطبوعات را پس از اصلاحات لازم آماده کرده و برای اجرایی شدن آن اقدام کنند. حکومت نباید با کوچکترین بهانه ای مطبوعات را تعطیل و روزنامه نگاران را بیکار کند. جوانمرگی مطبوعات به هر دلیل نشانه توسعه نیافتگی کشور است. همچنان که استمرار حیات مطبوعات نشانه توسعه یافتگی است. مطبوعات موتور محرکه توسعه هر کشوری است. مطبوعات ما باید در بیان مطالبات به منافع ملی و فرصت های تاریخی توجه کرده و به عنوان یک نهاد واسط میان حکومت و مردم مشکلات و چالش های کشور راه حل های آنها را بیان کند. رسانه ها باید دولت را در خلق فرصت ها و عبور از تنگناهای کشور کمک نمایند.

مسئولان هم باید با توجه به قانون شفافیت و قانون انتشار و دسترسی آزاد به اطلاعات که در سال ۸۸ تصویب شده رسانه ها را در بیان مطالب جامعه که جنبه محرمانه ندارد آزاد بگذارند.

اجرای قانون شفافیت در امور باعث کاهش فساد و رانت در جامعه می شود. رسالت روزنامه نگاران همان رسالت پیامبران و امامان معصوم (ع) است. یعنی اجرای فریضه امر به معروف و نهی از منکر و این امر در قالب نقد حاکمان و زمامداران جامعه تحقق پیدا می کند. رسالت رسانه این است بر اساس اصطلاحی که در اقتصاد است و آن بازار شیشه ای باید در همه عرصه های سیاسی، اجتماعی، فرهنگی و اقتصادی همواره به انتشار صادقانه اخبار و اطلاعات پرداخته و از امور احساسی و غیر منطقی خودداری کنند. ارائه تصویری واقع بینانه

از آنچه در جامعه می گذرد با سرعت و دقت در اطلاع رسانی و در عین حال رعایت مصالح کلان کشور و بدون توجه به فشارهای داخلی و خارجی از رسالتهای مهم روزنامه نگاران است. در غیبت احزاب و نهادهای مدنی فعال مطبوعات ما می توانند در جهت گسترش و گردش آزاد اطلاعات نقش موثری داشته باشند در عصر دانایی که به معنای قرار گرفتن انسان ها در انسانی ترین جایگاه خود در طول تاریخ بشر است و انسانها از ظرفیت های دانایی خود استفاده می کنند رسانه ها نقش بی بدیل و منحصر به فردی پیدا می کنند.

هویت جمعی پیدا کردن دانائی ها بیش از هر چیز تابعی از ایفای نقش شرافتمندانه و کارشناسی توسط اصحاب رسانه است. مطبوعات باید صدا و زبان مردم باشند.

ما در داخل کشور به بخش خصوصی توانمند نیازمندیم و همچنین باید با فساد و رانت مبارزه کنیم که در همه این امور نیازمند حضور و مشارکت جدی مطبوعات مستقل و آزاد هستیم. ریشه کنی فساد و رانت در کشور نیازمند رسانه های آزاد است و رسانه ها در مبارزه با فساد سیستمی نباید محدودیت و لکنت زبان داشته باشند. امروز مطبوعات ما دچار بحرانهای فراوانی از جمله بحران تیراژ، مخاطب و بحران همبستگی است. امروز ما از کشورهایی مثل ترکیه و پاکستان هم عقب تر هستیم. اصل ۱۶۸ قانون اساسی تاکید جدی بر حضور هیئت های منصفه در دادگاه های مطبوعات دارد. خانه های مطبوعات ما توانایی دفاع از روزنامه نگاران را ندارند. باید آنها را فعال کنیم تا از حقوق خبرنگاران دفاع کنند.

باید امنیت شغلی روزنامه نگاران را تامین کرد. به تعبیر رئیس جمهور از زبان بسته و قلم شکسته کاری بر نمی آید بگذاریم که آزادی مسئولانه در این کشور برقرار باشد.

امروز جامعه بدون رسانه فرصتی برای حیات ندارد. اساس انقلاب ما بر فرهنگ بوده و حضرت امام(ره) با بیان و سخن و قلم توانست فرهنگ را متحول کرده و بزرگترین قدرت نظامی منطقه را به زانو در آورد. ما به تشکیلات صنفی قدرتمندی نیازمندیم تا بتوانند با دفاع از حقوق روزنامه نگاران و فراهم کردن شرایط مناسب برای گسترش آگاهی و آزادی رشد و توسعه را در جامعه ایجاد نمایند.

روزنامه نگاران پیام آوران، صلح، عدالت، آگاهی، گفتگو و عامل مهمی برای توسعه و امنیت در کشور هستند.

امروز ایجاد امنیت شغلی و استقلال حرفه ای از ارکان مهم تحقق روزنامه نگاری آزاد است. امروز کمیت و کیفیت وضعیت مطبوعات در هر کشوری به عنوان مهم ترین شاخص در اندازه گیری میزان آزادی در جوامع و

معیار سنجش مردم سالاری و محور توسعه انسانی به شمار رفته و رتبه بندی کشورها در این رابطه بسیار معنادار است. خلاصه آنکه روزنامه نگاران ما در جهت حاکمیت قانون، عدالت، آگاهی و توسعه حرکت کرده و امیدواریم که مسئولان شرایط را برای حضور و مشارکت آنها را در جامعه فراهم نمایند.

#####